

LICHTMANN, SCHIFFER, COOKS

clpő-
különlegességek

ROYAL CIPOÁRUHAZ

Kölcsey u. 1.
Royal-épület.

Színház és Művészet

A filharmonikusok utolsó hangversenye. A virágos, napsütéses, kifelé hívogató tavaszra várt az a könnyű program, amelyet a filharmonikusok utolsó bérleti hangversenyükre tartogattak. Jórészt már hallott művet. Hogy a második fagyosszent zord tekintete rázarta az ajtót a szabadba kívánczó hangulatra és mi május 13-án is fázósan télies igényekkel ültünk a hangversenyteremben — ez dicséretére legyen mondván a filharmonikusoknak — ezáltal nem nagyon ártott meg a hangversenynek. Ha különösebb szenzációt nem is jelentett a produkciójuk, becsületes, igyekvő munka volt. Nem számolhatunk be sem emelkedésről, sem esésről, de az eddig elért technikai fokon s már többször lejátszott művekkel élvezetesebb nyújtottak. Mendelssohn: Hebridaik nyitánya, Haydn: D-dur szimfonia, Pierné Izéyl szuit és Liszt I-ső rapszódiaja voltak műsoron. A filharmonikusok ideai nagy ünnepelei után ez az összeállítás már valószínűleg csak amolyan kényszerlezállás lehetett, hogy a bérletben vállalt kötelezettségének eleget tegyen az egyesület. A feladat nem nagy volt és így sikerrel is járt. Egy új művet is bemutattak, Piernének, a szellemes francia zeneszerzőnek kisebb munkáját. Pierné, aki ugyanolyan jó operett- és operaszerző, mint szimfonikus, élénk és ragyogó zenekari színeit, különös édességű, kissé szacharinos írával öntözgeti. Mindkét jellemző sajátság ki-domborodott az előadásban. A zenekar azonban erre az utolsó hangversenyre láthatóan megcsapant. Sok játékost nem találtunk a helyén, akiket eddig a filharmonikusok lelkes propagálójának ismertünk. Az ok nem egészen a filharmonikusok belügye, de bennünket elsősorban a hangversenyek kiállítás, készítése, a zenekar fejlődése érdekelt. Ebből a szempontból pedig most már igazán fontos lenne, ha az egyesület nagyobb gondot fordítana tehetséges amatőrök beszerzésére. Naggyá a zenekar csak úgy lehet, ha megneveli a maga számára a tehetségeket, a dilettánsokból és az ifjúságból, összetartással, bensőséges érintkezéssel meg is tartja, sőt fokozza érdeklődésüket. Ebben az irányban a filharmonikusok működésében sok hiányt tapasztaltunk, amit azonban az új szezonban jóvá tehet az egyesület. I. v.

Növendékhangverseny. A városi zeneiskola szépen sikerült novendékhangversenyt rendezett hétfőn délután a piaristagimnázium disztermében. Az alsóbb osztályok novendékei közül ezuttal különös megemlést érdemelnek Auer György, a hegedűtanszak novendéke, Gorny Dalma, Badalik Magda, Koren István, Spalla Kornélia, Rammer Vilma zongoristák. A haladók közül ügyesnek bizonyult Kelemen Sándor, de tapost kaptak Jeck Viola, Zsebők Rózsa, Tanay Valéria zongoristák, Szirányi László hegedűs. Muzikálisan és szép tónussal játszott hegedűn Kuglis Zsuzsa Hubay Poemes hongroises-át. Az énektanszak novendékei közül szép produkciót nyújtottak Vékony Gabriella, Thoma Eva, a kezdők közül Kovács Ilona és Kézdy Elza. A hangversenyt egy Mozart-trió zárta be, amelynek szereplői Bielek Mária zongorista, Ivánkovits Ferenc hegedűs és Csurik Dénes csellista őszinte elismerést arattak. A gimnázium disztermét megtöltő közönség meglegedéssel távozott a novendékhangversenyéről.

A színházi iroda hírei

Nászéjszaka ma este utoljára Lábass Juci fel-leptével. Tizenkét zsufolt ház után közkívánatra még egyszer műsorára tűzte a színház Lábass Jucival a szezon egyik kimagasló sikerű operett-ujdonságát, a Nászéjszaka-t. A fővárosi nivóju együttes élén továbbra is Neményi Lili, Pártos Klári, Tolnay, Páger, Bilcsi, Herczeg és Veszely állanak.

Denevér. Strauss János örökértékű nagy operettje ezen a héten még csak szerdán kerül színre, a főszerepekben Sz. Patkós Irma, Neményi Lili, Gaizler Lola, Tolnay, Szórád, Bilcsi, Herczeg, Keleti és Rónaival.

Csütörtökön délután mérsékelt helyárrakkal: Csánykirály.

Nem nősülök — az új negyedik felvonással. Csütörtökön este eleveníti fel a színház az elmúlt szezon legnagyobb sikerű vigjátékát, az azóta világsikereket aratott Nem nősülök-öt. A fel-elevenítés érdekességét fokozza az, hogy ezuttal kerül Szegeden először színre a rendkívül mulat-ságos és ötletes negyedik felvonás, melyet Budapesten az ötvenedik előadás után kapcsolnak a darabhoz. A ragyogó szereposztás ezuttal is biz-

tosítja azt a sikert, amely a Nem nősülök előadásait mindenkor kíséri.

Olympia — Lábass Jucival. A szezon egyik nagy eseményének ígérkezik a pénteki Molnár-premier. Parádés szereposztásban, pompás új kiállításban, Tarnay Ernő rendezésében pénteken vonul be a szegedi színpadra Molnár Ferenc leg-

ujabb és máris az egész világot bejárt vigjátéka, az Olympia. A címszerepet Lábass Juci fogja játszani, akinek ez lesz ragyogó színpadi pályafutásában első prózai szerepe.

Szombaton délután ifjúsági előadás: Alarcosbál. Vasárnap délután mérsékelt helyárrakkal: A legkisebbik Horváth lány.

Sport

Az első különvonat, amely két pontot hozott haza Pestről

(A Délmagyarország kiküldött munkatársától.) Nagy reményekkel és nagy rummysatákkal indult a különvonat. És ez volt az első, amely hazahozott Pestről két pontot.

369 Bástya-hívó indult el a vonaton. Most elfelejtkeztek a piros-fekete zászlókról és szalagokról; úgy futott be a különvonat a legszebb város pályaudvarára, mint a többi vonat: virág nélkül, zászló nélkül, fölpántlikázott ablak nélkül, nőla nélkül. Most valahogy csöndesebb, mélyebb és igazabb volt a hit a győzelemben és fájdalmasabb a remény. Nem volt mellet-verés, önámítás, kaputdöngetés, — csak rendületlen remény a győzelemben. 396 ember törhetetlen hittel akarta, hogy huszezer ember gyűrűjében Szeged csapata legyőzze a Nemzetit.

Ez volt az első különvonat, amely hazahozott Pestről két egész pontot.

Pántlika nélkül, dobzó nélkül, csak úgy csöndben és biztosan.

Az üdvözlés is elmaradt az állomáson. Letűntek az udvarias idők, amikor sok reverenciával és kevés őszinteséggel a vezérek köszöntötték a szegedi különvonatot. Most csak szának, rökönök és barátok, várták a szegediekét és e nem hivatalos üdvözlés őszintébb volt. A százak mind ott voltak a mérkőzésen.

Egy óraker már tizezernyi tömeg ülte meg a tribünöket. Az emeletes épület jobbsarkában a debreceni háromszáz kapott helyet, a balsarkokban Szeged. Debrecen hangos volt, Szeged csöndes. A debreceni háromszáz Bocskay-zászlót szorongatott, kereplővel játszott, sipokkal hangoskodott. És olykor botok emelkedtek a fejek fölé, amikor baj volt a bíró körül.

A nagytribün gunyosan nevette a debreceni sarkot és voltairei mosollyal mondta: *vidék...* Szegények aztán gyorsan elhallgattak. Minden ellenük esküdött: szerencse, tudás, bíró és győzelem. Hiába támadtak, hajráztak és ostromoltak, Zsák hálójá nem akart kinyitni. Hiába volt minden. Bevettek egy furcsa labdát és sorsuk betelt. Szegények. Az egész tömeg sajnálta őket. Szépen, stílusosan és gondosan játszottak, passzoltak, »húztak«, trükköztek, — csak éppen gólt nem tudtak lőni. Kikaptak szegények. Nem érdemelték meg. Olyan csöndes, halálosan szomorú, tragikusan szóvalan lett a debreceni sarok. Még akkor sem mozdult meg, amikor a derby botányain hullámozt a huszezeri tömeg. Szegények. Alig van segítség az utolsó helyen.

Aztán feldübbögött a szegedi sarok. Nem lengettek piros-fekete zászlókat, nem emeltek botokat a tömeg feje fölé, csak egy hangban viharzott egész Szeged:

— *Tem-pó Bástya... Huj, huj, hajrá...*

A kezdésnél úgy látszott nem lesz semmi új, nem változott semmi, nem lesz győzelem, a különvonat most sem visz haza pontokat. Mert — természetesen — a szerencse most is elmaradt, a piros-feketék kapták a széles oldalt. A választás most sem sikerült. De aztán rendbe jött minden.

Nem volt nagy mérkőzés, nagy játék, vérbeli futball, izgató csemege, jó sport. De szép

mérkőzés volt mégis. Két pontot harcolt ki a Bástya az Üllői-úton Pesten és különvonat is volt! És ez sokat jelent.

Nyugodalmas, biztos mérkőzés volt kevés emócióval és sok csönddel. De huszezer ember látta: mint viszi haza a különvonat az összes pontokat. Így is jó néha.

A ferencvárosi tömeg is örült: egy régi ferencvárosi csatár is benne volt a szegedi győzelemben. Fröhlich szépen a hálóba helyezte két labdát. Bizonytalanul kezdett, azután megmutatta, hogyan kell futballozni. A kis Schwartz most is a háló felé kapart egy labdát, a megint magáratálalt Wahl segítette be a Nemzeti kapuba. Varga megint meglepetést szerzett a szílen, összekötőjével sok okos és stílusos dolgot kovácsolt össze. Len-dület és tudás is volt a csatársorban, a három gólból lehetett volna öt is, — ha Solti nem az Üllői-úti roppant arénában játszik. Nem mindenki szereti a huszezer fejű tömeget.

A szövetségi kapitány sokáig figyelte Kronenbergert és a védelmi hármast is. Baumgartnernek az egész aréna tapsolt. A szegedi sarok önfeledten nézte vakmerő bravurjait. És a szövetségi kapitány beállította az angolok ellen.

A nagy derby remegő izgalmában, amikor egymást harsogták tul a ferencvárosi és a Hungária-úti torkok, amikor egymásután hibázott a két nagy kapus, Kiss Gyula így szólt a sajtópáholy erőltetett hűvös nyugalomban: — *Fehér és Amseil harcában Baumgartner győzött...*

A pontokat hozó különvonat nem verte fel a mezők éjszakai csöndjét. Az öröm őszinte volt és igaz.

Valaki tanuk előtt ismételte meg ígéretét: — *Öt kiló pompás paprikát kap Fröhlich, mert ő rugta az első gólt...*

És itthon már zengett az ucca. Itthon már tombolt az öröm. Éjszakai járőkelők ismételték az üdvözlést:

— *Győzött a Bástya!*

(vér.)

Az MTK nyeri a bajnokságot

A szegedi alosztály vasárnapi mérkőzései nagy meglepetéseket hoztak. Az MTK—SztTK-meccs eredménye ugyan reális, de óriási meglepetés a rapid-tempóban javuló KEAC, továbbá a vásárhelyi MTE győzelme a KTK felett.

MTK—SztTK 1:0 (0:0). Heves küzdelemben győzte le a bajnokság döntőjében a jobb csatársorral rendelkező MTK az SztTK-t és immár alosztálybajnoknak tekinthető.

KEAC—Vasutas 4:3 (3:3). A KEAC feltűnő győzelme végleg lerontotta a Vasutasok bajnoki aspirációit. Az egyetemi csapat a szenzációs győzelmet nemcsak jó, hanem lelkes játéknak is köszönheti.

A HMTE—KTK mérkőzést előbbi nyerte meg 5:3 arányban.

Első szent áldozási fényképek

legolcsóbban készülnek
SIMONYI fényképésznél. Korzó Mozival szembe